

[Mimi Jakobsen]

har stået for i de sidste 16 år. Det kunne man altså heller ikke komme igennem med i en borgerlig regering, som oven i købet indgår et finanslovsforlig med Fremskridtspartiet, og så bliver vi altså så udråbt som de blegroede. Det er egentlig ganske morsomt.

Det sidste ønske, vi havde til denne finanslov, er måske i og for sig det, vi er mest kede af at vi ikke har fået opfyldt. Det var det, der hed »et bredt flertal«. Jeg vil gerne benytte lejligheden til at rose Fremskridtspartiet for, at det har ændret kurs.

Jeg synes, det er klogt og flot af Fremskridtspartiet. Jeg synes også, at der er nogle af de ting, vi har hørt om, som Fremskridtspartiet har fået som indrømmelser – jeg tænker altså ikke på den med renteaftgiften – Fremskridtspartiet har sat sit præg i den finanslov. Det synes jeg er udmærket gjort, og jeg vil gerne lykønske Fremskridtspartiet med det. Det er i orden. Forhandlingerne med Socialdemokratiet brød sammen, og vi accepterede helt – vi kunne heller ikke gøre andet, for der er sådan set ingen, der spørger os om det, og det er jo også i orden – at regeringen så går i gang med Fremskridtspartiet. Det er sådan set naturligt nok. At det så er blevet til noget, havde vi nok ikke ventet, men det blev det, og så må vi sige, at det så er i orden.

Men jeg mener stadig væk, at det største problem med denne finanslov er det klima, der er omkring den. Det var det i øvrigt også sidste år. Men jeg synes, at det er endnu tristere, at det i år er sådan, fordi vi alle sammen udmærket ved, hvad der ligger foran os.

Ét er denne finanslov og denne afstemning, de knubbede ord, den 28. december og alt det, men vi kommer jo ind i det nye år. Her vil jeg gerne give det utvetydige signal til regeringen – som selvfølgelig kan blæse på det, hvis man stadig væk bare vil lave Fremskridtsflertal og Kristeligt Folkeparti-flertal, men skulle man bryde sig om, hvad CD mener – at vi for det første mener, at det haster med at få gang i de forhandlinger med Socialdemokratiet om de store ting. For det andet, at vi gerne vil bakke statsministeren op i hans udtalelser om, at han synes, at »Planen« skal lægges til side. Vi vil meget gerne opfordre hr. Svend Auken til også at lægge sin plan til side, selv om jeg i dag hørte, at det ikke lige umiddelbart var hr. Svend Aukens plan, og så se at komme i gang med de 6-7 problemer, som det drejer sig om.

Der er ikke noget særlig godt klima for de forhandlinger, og det synes jeg er den største mangel ved denne finanslov. Jeg synes ikke, det er klogt af Socialdemokratiet at stemme imod finansloven. Jeg synes, det er skidt for troværdighed og profil og placering i Folketinget. Det er ikke nyt for hr. Svend Auken eller for nogen andre. Det synes jeg ikke er klogt. Jeg synes, det er lidt smådumt.

Jeg vil gerne til gengæld sige, at det bestemt ikke er min opfattelse, at den eneste grund til, at Socialdemokratiet reagerer, som de gør, er, at man bare har ønsket et valg. Nej, det er den nemme bortforklaring, vil jeg gerne sige til alle de borgerlige ordførere. Der er selvfølgelig nogle grunde til, at begge parter er gået galt af hinanden. Når Socialdemokratiet efter min mening reagerer uklogt, som jeg mener de gør, er det selvfølgelig også til dels en reaktion på, at man føler, at man overhovedet ikke har været velkommen til at drøfte den finanslov. Jeg ved ikke, hvad det er, der er gået så galt mellem parterne, men jeg kan bare konstatere, at man ikke engang kan opfatte den samme situation og de samme sætninger på samme måde. Dertil er vi altså nået, og det synes jeg virkelig er beklageligt.

Jeg synes, der har været en tendens til det sidste stykke tid – jeg vil meget, meget nødig lyde moraliserende, for jeg er såmænd ikke for god selv til det – at det har virket, som om det slet ikke drejede sig om at få løst problemerne herinde. Det var jo slet ikke det, der var på dagsordenen. Det var ikke et spørgsmål om, at der skulle løses problemer. Nej, det var et spørgsmål om, at den ene part skulle have den anden part i fedtefadet, og den anden part skulle bringe den ene part i en situation, hvor man så kom til at sige noget uoverlagt, så man kunne holde det gode slagsmål i gang. Det synes jeg ærlig talt man skulle lægge til side nu, bl.a. fordi julefreden burde sænke sig, men navnlig fordi der ligger nogle store uløste opgaver, hvor man ikke kan bruge energien og tiden på at optrappe konflikter. Jeg har tidligere sagt, at det virker, som om supermagterne er bedre til de tillidsskabende foranstaltninger, end man er tværs over de dér en meters penge, der er i en gang hernede på folketingsgulvet. Jeg synes, det er deprimerende.

Det haster med at komme i gang med de drøftelser. Jeg har noteret mig, at hr. Ninn-